

NABÁDÁNÍ o bramborových lupíncích

Maya měla silný pocit, že si má ověřit přísady.

Haley Yanceyová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Maya nakrájela jahody a přidala je do mísy ovocného salátu. Ovoce měla v oblibě. Líbily se jí všechny ty pestré barvy. A ovoce se nemusela bát sníst!

Maya měla alergii na mnoho potravin. Musela si dávat pozor, protože kdyby snědla, co nemá, mohlo by se jí udělat opravdu zle. Když byla malá, napila se omylem kravského mléka a téměř nemohla dýchat. Skončila v nemocnici. Nerada by, aby se to opakovalo.

Muset si dávat k jídlu něco jiného než kamarádi nebo rodina bylo někdy těžké. Věděla však, že je to důležité proto, aby se jí nic nestalo.

Maya přenesla ovocný salát na pult. „Salát je hotový.“

Tatínek vzhledl od hrnce, ve kterém něco míchal. „Výborně! Návštěva tu bude co by dup.“

ILUSTRACE: CHRISANNE SERAFIN

Maya uslyšela klepání a vyrazila otevřít. Ve dveřích se na ni usmívali Johnsonovi a misionáři. Johnsonovi byli rodinní přátelé. Maya byla ráda, že je zase vidí. Otevřela dokořán, aby mohli všichni vejít.

Když čekali na večeři, jeden z misionářů ukázal Maye kouzlo. Nedokázala přijít na to, jak jí tu minci zpoza ucha vytahuje!

Brzy byl čas na večeři. Bratr Johnson přednesl modlitbu. Pak se všichni postavili do řady, aby si nabrali jídlo na talíř.

Když přišla řada na Mayu, dostala plnou naběračku ovocného salátu. Některá další jídla přeskočila, protože věděla, že obsahují mléko.

Pak si vzala velký pytlík bramborových lupínek a nasypala si jich trochu na talíř. Vypadaly úplně stejně jako ty, které už onehdy jedla. Dala si jeden do pusy.

Když ale začala žvýkat, zarazila se. *Zkontroluj si přísady*, řekl jí vnitřní hlas.

Maya přestala žvýkat. Podívala se na seznam přísad na pytlíku. Lupínky obsahovaly mléko!

Maya popadla ubrousek a lupínek co nejrychleji vyplivla. Oči se jí zalily slzami. Nespokla ho. Bude jí teď ale i přesto špatně?

„Mami! Tati!“ Maya spěchala za rodiči. „Dala jsem si do pusy lupínek s mlékem!“

„To nevádí,“ uklidňovala ji maminka. „Pojď, dám ti na to lék.“ Maya spolkla pilulku, kterou jí maminka podala, a několikrát se zhluboka nadechla. Tatínek Mayu držel, zatímco čekali, až začne lék účinkovat.

Po pár minutách se maminka zeptala: „Jak ti je?“

Maya byla stále vylekaná. Necítila se však nijak špatně. „Myslím, že je to dobré. Můžu ale dostat požehnání?“

„Samozřejmě,“ odpověděl tatínek. „Poprosíme misionáře, aby nám pomohli.“

Maya se posadila na židli a tatínek s misionáři jí položili ruce na hlavu. Požehnali jí, aby byla v pořádku. Maya se uklidnila. Nepříjemné pocity úplně zmizely.

„Jak tě napadlo zkontrolovat si přísady na obalu?“ zeptala se maminka.

„Pocítila jsem varování od Ducha Svatého!“

Tatínek ji pevně objal. „Jsem rád, že jsi poslechla.“

Maya přikývla. Věděla, že jí má Nebeský Otec rád a dává na ni pozor.

